

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខមួយរយប័ត្រសិបប្រាំពីរ

វិវរណៈរបស់សិងហៈ៖ ពីឋានរៀមដល់ការបោះត្រាចុងក្រោយ

Jeff Pippenger

2024-04-17

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបើកគ្រាប់ស្រោចក្នុងពិភពខាងទំនាយមួយ
ព្រះអង្គគួរឲ្យមានការគំរាមទាស់ជាមួយសម្តេចយូដា ហើយនៅក្នុងស្ថានភាព
សិងហៈក្នុងសម្តេចយូដាបានចាប់ផ្តើមបើកគ្រាប់ថា «ទ្រង់គួរទៅក្នុងយូសាឡីម
ហើយរងទុក្ខជាច្រើនពីពួកចាស់ទុំ ពួកសម្តេចសង្ឃ និងពួកអាចារ្យ
ហើយគួរតែសម្លាប់ ហើយនៅចុងទីបីគួររស់ឡើងវិញ»។ ស្រេចក្តីពិតទាំងនោះសូមគូរ
នឹងសារដល់ព្រះអង្គគួរឲ្យមានការគំរាមទាស់ដល់ប្អូនប្អូននៃពេលវេលានៃការបោះត្រាលើមួយស័
នប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់
ហើយបន្ទាប់មកមុនគេទៀតនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានោះផង។
ស្រេចក្តីពិតទាំងនោះសូមគូរនឹងសារដល់គួរឲ្យមានការគំរាមទាស់នៅក្នុងខន្ធទីបី
ដល់ខន្ធទីបីប្រាំ នៃដានីយ៍លែ ជំពូកទីបីមួយ។

នៅពេលទ្រង់បើកគ្រាប់ស្រោចក្នុងពិភពនោះដល់មនុស្សមួយស័នប្អូនមិនប្អូនពាន់នាក់
ទ្រង់ផ្ទុះចូលទៅក្នុងវិធីសាស្ត្រជាបន្ទាត់លើបន្ទាត់ ដុំបិតនៅទីនោះហើយដល់
«កូនស្រី» នៃគម្រោងគួរឲ្យមានការយឺតយ៉ាវ។ ស្រេចក្តីពិតទាំងនោះគួរតែគួរឲ្យមានការបរិភោគ
ព្រោះវាជាកូនស្រីនៃគម្រោង ហើយនៃគម្រោងគួរឲ្យស្មើគ្នានៅខាងក្នុងបុរាណសក្ការបស់ទ្រង់។

ពេលពួកជានិច្ចស្តារព្រះអង្គថា រាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងមកនៅពេលណា
ព្រះអង្គគួរឲ្យមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបពួកគេថា៖
«រាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនមកដោយឡែកមនុស្សសង្កេតឃើញឡើយ។
ហើយគេក៏មិននិយាយថា “មើល នៅទីនេះ!” ឬ “មើល នៅទីនោះ!” ដល់ ដុំបិត មើល
រាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្មើគ្នានៅក្នុងអន្តរកាលគុណ»។ លូកា 17:20, 21.

ពួកអារក្សក៏ដង្ហើម ហើយនៅតែភ្លេចភ័យ ព្រោះការជឿគ្រឹះមតិ “ស្រេចក្តីពិត” ប៉ុណ្ណោះ
មិនគួរបំភ្លេចឡើយ។ វាគួរតែក្លាយជាផ្នែកមួយនៃអ្នក
ដូចជាអាហារខាងសាច់ឈាមដល់មានបរិភោគ។ ក្នុងបុរាណក្នុងខែ ១៣ ដល់ ១៥
សិងហៈក្នុងសម្តេចយូដា ទ្រង់បើកគ្រាប់ស្រោចក្នុងពិភពទាំងឡាយដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់ថ្ម
ដ៏អាទិត្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
ហើយស្រេចក្តីពិតទាំងនោះបោះត្រាលើមួយស័នព្រះហស្តចារិយមានបុរាណ
ជាមុននៃបុគ្គលិកដល់នឹងមកដល់។ សិងហៈក្នុងសម្តេចយូដា
ទ្រង់ផ្សាយយ៉ាងច្បាស់អំពីសក្តិភាពនៃម៉ោងថ្ងៃ ជំពូក ១៦ ហើយការយាងរបស់ទ្រង់ទៅកាន់
Caesarea Philippi សូមគូរនឹងសក្តិភាពរបស់ដានីយ៍លែអំពី Panium ហើយទ្រង់ផ្សាយថា
សូមលោនលើឆ្នាំង ដល់ទ្រង់ និងសិស្សរបស់ទ្រង់បានឈរនៅក្រោម នៅឯ Caesarea
Philippi នោះ គំរាមឲ្យសូមលោនលើច្បាប់ថ្មដ៏អាទិត្យដល់នឹងមកដល់
ក្នុងបុរាណសក្ការបស់បុរាណសក្ការបស់ទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយ។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា
ទ្រង់គួរតែទៅក្នុងយូសាឡីម ហើយរងទុក្ខជាច្រើនពីពួកចាស់ទុំ ពួកសម្តេចសង្ឃ
និងពួកអាចារ្យ ហើយគួរតែសម្លាប់ ប៉ុន្តែនៅចុងទីបី ទ្រង់នឹងរស់ឡើងវិញ។

នោះពាក្យសហននាំទ្រង់ទៅមុខ ហើយចាប់ផ្តើមទូន្មានទ្រង់ថា
«ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមកុំឲ្យការនេះកើតមានដល់ទ្រង់ឡើយ»។
ប៉ុន្តែទ្រង់បានបដិសេធការនេះបន្តទូលនឹងពាក្យសថា «សាតាំងអើយ
ចូរថយទៅក្រោយខ្ញុំ! អ្នកជាឧបសគ្គដល់ខ្ញុំ
ពីព្រោះអ្នកមិនគិតអំពីការរបស់ព្រះទេ គឺគិតតែអំពីការរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ»។
នោះព្រះយេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា
«បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរឲ្យអ្នកនោះបដិសេធខ្លួនឯង
លើកឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួន ហើយមកតាមខ្ញុំ។ ដូច្នេះ
អ្នកណាដែលចង់រកសាធិការរបស់ខ្លួន នឹងហាត់បង់ជីវិតនោះទៅ
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលហាត់បង់ជីវិតរបស់ខ្លួន ដោយព្រោះខ្ញុំ
អ្នកនោះនឹងបានជីវិតជីវិត។ ដូច្នេះ តើមនុស្សនឹងបានប្រយោជន៍អ្វី
បើគេបានលាភយ៉ាងមួយ ប៉ុន្តែបាត់បង់ព្រលឹងរបស់ខ្លួន?
ឬមនុស្សនឹងយកអ្វីមកប្រកួតនឹងព្រលឹងរបស់ខ្លួនបាន? ពីព្រោះ
បុគ្គលមនុស្សនឹងយាងមកក្នុងសិរីល្អអន្តរៈរបស់ព្រះបិតា
ជាមួយនឹងពួកទេវតារបស់ទ្រង់ ហើយនៅពេលនោះ
ទ្រង់នឹងសងដល់មនុស្សគ្រប់រូបតាមអំពើរបស់ខ្លួន។
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាបុរាណថា ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានទៅទីនេះ
មានខ្លះនឹងមិនសាកសពក្នុងស្ថានភាពឡើយ
ទាល់តែពួកគេបានឃើញបុគ្គលមនុស្សយាងមកក្នុងនគររបស់ទ្រង់»។ ម៉ាថាយ
១៦:២១-២៨។

ទីមួយ ហើយដូច្នេះ ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង
នោះជារឿងសំខាន់បំផុតដែលព្រះយេស៊ូវបានបន្តទូលប្រាប់សិស្សរបស់ទ្រង់
អំពីទុក្ខខវេទនានៃឈើឆ្កាង គឺថា ពួកគេត្រូវតែលើកឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួនឡើងផង
ប្រសិនបើពួកគេជឿលើសេចក្តីរស់ឡើងវិញ។ អ្នកស្មើ White បានចូលដៃយ៉ាងច្បាស់ថា
ឈើនីមួយៗជាឈើឆ្កាងផងដែរ ឈើនីមួយៗ និងឈើឆ្កាង
គឺជានិមិត្តរូបនៃទ្វារទៅកាន់ទ្រង់របស់មនុស្ស
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ស្ថិតលើការអនុវត្តតាមនូវច្បាប់នៃច្បាប់គ្រឹះ។
អំណាចដែលទ្រង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះ គឺជាកូនចៀមមួយដែលបានត្រូវសម្រាប់
ហើយត្រូវបានព្យាយាម «សសរ» មួយ។ កូនចៀមដែលត្រូវសម្រាប់នោះ
តំណាងឲ្យការឆ្កាងនៃភាពសាច់ឈាមទាបទន់ ហើយ «សសរ»
ដែលសាច់ឈាមដែលបានស្រាប់ត្រូវបានព្យាយាមលើនោះ គឺជានូវទ្វារ។
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានគំរូរបស់ទ្រង់អំពីរបៀបឈ្នះ ដោយរកសាធានៈរបស់ទ្រង់ឲ្យស្ថិត
នៅក្រោមការចុះចូលចំពោះព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាទ្រង់ជានិច្ច
ហើយដោយសម្រេចកិច្ចការនោះ
ទ្រង់បានគង់លើបល្ល័ង្កជាមួយនឹងព្រះបិតារបស់ទ្រង់។ និមិត្តរូបនៃការឈ្នះ
គឺជាកូនចៀមដែលត្រូវសម្រាប់ ហើយត្រូវបានព្យាយាមលើសសរ។ សេចក្តីពិតទាំងនេះទាំងអស់
មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងអ្នកដែលត្រូវបានតំណាងថាជាពាក្យស្តី។

ដល់ក្នុងភីឡាដែលហ្វីឡា ដែលត្រូវបានតំណាងដោយ Exeter នោះ
មានសេចក្តីថ្កុលថ្កងថា៖

អ្នកណាដែលឈ្នះ
ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកនោះឲ្យជាសសរមួយនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះនៃខ្ញុំ

ហើយអ្នកនោះនឹងមិនចេញទៅក្បែរទៀតឡើយ;
ហើយខ្ញុំនឹងសរសេរលើអ្នកនោះនូវព្រះនាមនៃព្រះនៃខ្ញុំ
និងនាមនៃទីក្រុងនៃព្រះនៃខ្ញុំ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌
អំពីព្រះនៃខ្ញុំ; ហើយខ្ញុំនឹងសរសេរលើអ្នកនោះនូវនាមថ្មីរបស់ខ្ញុំ។
អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលដល់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។ វិវរណៈ
៣:១២, ១៣។

អ្នកណាដែលឈ្នះដូចជាព្រះគ្រីស្ទមានឈ្មោះ នោះនឹងទទួលបាននាមថ្មីមួយ
ដូចជាស៊ីម៉ូន ហាយ្សែណាបានទទួល
ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាសមាជិកនៃក្រុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដូចជាព្រះគ្រីស្ទជាកូនចៀមដដែលគ្រូបាទសម្រាប់
ហើយគ្រូបាទពុទ្ធសាសនាសម្រាប់ក្រុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ។
កាលណាពួកគេឈ្នះដូចជាព្រះគ្រីស្ទមានឈ្មោះ
នោះពួកគេក៏នឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៃស្ថានសួគ៌ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទមានឈ្មោះដែរ។
ដល់ក្រុងឡាឌីស ដដែលគ្រូបាទតំណាងដោយកងនាវាក្រុងរ៉ាត្រីវ៉ាន
នេះជាសច្ចក្នុងដៃនៃឈ្មោះថា៖

មើល យើងឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ៖ បើអ្នកណាស្ងៀមរងរបស់យើង
ហើយបើកទ្វារ យើងនឹងចូលទៅរកគាត់ ហើយនឹងបរិភោគជាមួយគាត់
ហើយគាត់ជាមួយយើង។ អ្នកណាដែលឈ្នះ
យើងនឹងប្រទានឲ្យអង្គុយជាមួយយើងលើបល្ល័ង្ករបស់យើង
ដូចជាយើងក៏មានឈ្មោះ
ហើយបានអង្គុយជាមួយព្រះបិតារបស់យើងលើបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ដែរ។
អ្នកណាដែលមានត្រចៀក
ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ 3:20-22។

ការពិតដ៏ប្លែកដ៏ល្អនៃព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកសិស្ស
នៃពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមបើកសមុទ្រដ៏ធំពីទីក្រុងយេរូសាឌីម គឺជាការពិតថា
មនុស្សទាំងឡាយគ្រប់គ្នាឈ្នះ ដូចជាទ្រង់បានប្រទានគំរូនៃការឈ្នះយ៉ាងពិតប្រាកដ។
មនុស្សទាំងឡាយគ្រប់គ្នាឈ្នះក្នុងការសាងសង់ឈាមរួមជាមួយនឹងមនោសញ្ចេតនា
និងគណៈរបស់ខ្លួន។ កាលណាការនេះបានសម្រេចហើយ
ពួកគេនឹងត្រូវអង្គុយនៅទីកន្លែងស្ថានសួគ៌។

សូមប្រតិបត្តិការដ៏ល្អនៃឈ្មោះរបស់កូនអំពើហាបទាំងឡាយ
ព្រះអង្គក៏បានប្រោសយើងឲ្យមានជីវិតឡើងវិញជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ
(ដោយព្រះគុណ អ្នករាល់គ្នាបានទទួលសច្ចក្នុងដៃគ្រូបាទ)
ហើយព្រះអង្គបានប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញជាមួយគ្នា
និងបានឲ្យយើងអង្គុយជាមួយគ្នានៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ អភេស្វេរ
២:៥, ៦។

បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញសច្ចក្នុងពិតអំពីការឆ្លង
ដោយផ្អែកលើទំនួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន
សិស្សបានក្រុលសម្តែងនូវធម្មជាតិរបស់បន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះយេស៊ូវ

ដល់និយាយអំពីគុណចុងក្រោយ។

តើមនុស្សនឹងចំណេញអ្វី បើគាត់បានពិភពលោកទាំងមូល
ប៉ុន្តែគាត់បាត់បង់ពរលឹងរបស់ខ្លួន?
ឬតើមនុស្សនឹងយកអ្វីមកដូរជំនួសពរលឹងរបស់ខ្លួន? ដុបិត
ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សនឹងយាងមកក្នុងសិរីល្អអន្តរៈរវិញការបស់ទ្រង់
ជាមួយនឹងទេវតារបស់ទ្រង់ ហើយនាំពរលើសទៅ៖
ទ្រង់នឹងប្រទានសំណងដល់មនុស្សគ្រប់រូប តាមអំពើរបស់គេ។
ឧទ្ទិសប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាបុរាណថា ក្នុងចំណោមអ្នកដែលកំពុងឈរនៅទីនេះ
មានខ្លះមិនទាន់សាកសពជាតិសីលធម៌សុលាប័ណ្ណឡើយ ដរាបទាល់តែពួកគេហែនយើង
ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស យាងមកក្នុងព្រះរាជយានរបស់ទ្រង់។ ម៉ាថាយ 16:26-28

នៅពេលសារនៃ «សម្បត្តិកណ្តាលអធ្យាគរ»
ត្រូវបានបើកគ្រឿងដោយសត្វតោនក្បែរសមុទ្រឆ្នេរ
ក្នុងអំឡុងពេលបញ្ចប់នៃការបោះត្រាដល់មួយសន្លឹកប្រាក់
នោះនឹងមានអ្នកខ្លះដែលមិនសុលាប័ណ្ណ។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់បានមានបន្ទូលដោយដាក់លាក់ទៅកាន់មួយសន្លឹកប្រាក់
គឺជាសត្វតោននៃទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយ ដល់មិនបានសុភាពរសជាតិសីលធម៌សុលាប័ណ្ណ
ដូច្នេះ បុរាណយុគប្រើប្រាស់ការយាងមកកាន់ Caesarea Philippi របស់ទ្រង់
សត្វតោនក្បែរសមុទ្រឆ្នេរបានបើកគ្រឿងសេចក្តីពិតមួយ
ដល់ត្រូវពង្សនិព្វានសិស្សរបស់ទ្រង់សម្រាប់បិទភ្នែកនៃយើងក្នុងដៃនឹងមកដល់
ប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត
វាបាននិយាយអំពីច្បាប់ចុងអំណាចក្នុងដៃនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។

ហើយក្រោយពីបុរាណយុគនៃ ព្រះយេស៊ូវបាននាំពរត្រូវ យ៉ាកុប និងយ៉ូហាន
ជាបងប្អូនរបស់គាត់ ឡើងទៅលើភ្នំខ្ពស់មួយដោយឡែក។
ហើយទ្រង់បានផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពចំពោះមុខពួកគេ៖
ព្រះភក្តីរបស់ទ្រង់ភ្លឺចាំងចាំងដូចព្រះអាទិត្យ
ហើយសម្បូរភ្លឺកប់ពាក់របស់ទ្រង់សង្ខេបពន្យល់។ ហើយម៉ិល លោកម៉ូសេ
និងលោកអាលីយ៉ា បានលេចមកឲ្យពួកគេឃើញ កំពុងនិយាយជាមួយទ្រង់។
នោះពរត្រូវបានឆ្លើយទូលព្រះយេស៊ូវថា ព្រះអម្ចាស់អើយ
ការដល់យើងឧត្តរនៅទីនេះ គឺល្អណាស់ បើទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ
សូមឲ្យយើងឧត្តរជុំវិញសាលប្រឹក្សានៅទីនេះ មួយសម្រាប់ទ្រង់ មួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ
និងមួយសម្រាប់លោកអាលីយ៉ា។ ខណៈដែលគាត់នាំតែពរលើសនោះ ម៉ិល
មានពាក្យភ្លឺមួយបានគ្រប់រូបពួកគេ ហើយម៉ិល
មានសំឡេងមួយចេញពីពាក្យនោះថា នេះជាព្រះរាជបុត្រជាទីសុខាភ័យរបស់អញ
ដល់អញពេញចិត្តជាទីបំផុតចំពោះទ្រង់ ចូរស្តាប់ទ្រង់ចុះ។
កាលពួកសិស្សបានឮដូច្នេះ ពួកគេក៏ក្រាបជុកបង្គំមុខចុះ
ហើយភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះយេស៊ូវក៏យាងមកពាល់ពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា
ចូរកុំរោកឡើង កុំខ្លាចឡើយ។ កាលពួកគេហែនលើកភ្នំកែឡើង
មិនឃើញនរណាទៀតទេ ឃើញតែព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះ។
ហើយកាលពួកគេចុះពីភ្នំមក ព្រះយេស៊ូវបានបង្គាប់ពួកគេថា
កុំប្រាប់ការនិមិត្តនេះដល់អ្នកណាម្នាក់ឡើយ
ទាល់តែបុត្រមនុស្សបានរស់ពីសុលាប័ណ្ណវិញសិន។ ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ក៏ទូលសួរទ្រង់ថា

ហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យច្បាប់និយាយថា លោកអលើយ៉ាគួរមកមុន?
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា លោកអលើយ៉ាពិតជានឹងមកមុន
ហើយនឹងសុភារគ្រប់ការទាំងអស់ឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា
លោកអលើយ៉ាបានមករួចហើយ គឺពួកគេមិនបានស្គាល់លោកទេ
ប៉ុន្តែ ហែនបុរេវិគតចំពោះលោកតាមអំពើដែលពួកគេចង់ជឿ។ ដូច្នេះ
បុគ្គលនីមួយៗនឹងរងទុក្ខខងោយសារពួកគេដើរ។ នោះពួកសិស្សសក្តានុពលថា
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេអំពីលោកយ៉ូហានបាទីស្ទ។ ម៉ាថាយ 17:1-13។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ គោនកែលសម្ព័ន្ធយូដាក់ពុទ្ធបរិក្ខាសចេក្នុងពិតទាំងឡាយ
ដែលបោះត្រាមនុស្សសម្បជនស្រីប្រឆាំង
នាខណៈមុនការបិទពេញព្រះគុណបន្តិចបន្តួច ដូចជា «ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ»។
ជាដំបូង ទ្រង់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃទុក្ខខរទេសនៃយើងគ្រប់គ្នា
ហើយបានកំណត់បទពិសោធន៍នោះថា ជាភាពខុសគ្នាដែលកំណត់ច្បាស់រវាងពួកមួយក្រុម
ដែលនឹងបដិសេធមិនប្រើឆន្ទៈរបស់ខ្លួនក្នុងការគ្រប់គ្រងសាច់ឈាម
និងពួកមួយក្រុមដែលនឹងដើរតាមគំរូរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួកគេថា
ពួកគេកំពុងកំណត់ឱ្យជំនាន់ចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រជនជាតិ
នៃពេលដែលនឹងមានមនុស្សរស់នៅចាប់ពីពេលនៃការបរិក្ខា
ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
រហូតដល់ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ទ្រង់។

បន្ទាប់មក

ទ្រង់បានបង្ហាញនិមិត្តរូបអំពីព្រះអង្គគឺបានលើកតម្កល់រឿងរបស់ទ្រង់
ហើយជាមួយនឹងទ្រង់មានម៉ូសេ និងអលើយ៉ា។ សារនៃការបោះត្រាដែលបានបរិក្ខា
គឺជារឿងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ូសេ និងអលើយ៉ា
ហើយសារនោះបានចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងបរិក្ខាចំពោះខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣
នៃពេលដែលសាក្សីទាំងពីរនេះរំលឹក៖ ជំពូក ១១ ដែលគឺជាម៉ូសេ និងអលើយ៉ា
គួរបានបង្កើតឡើង ជាបន្ទាប់ពីបន្ទាប់ ដើម្បីបង្ហាញនិមិត្តរូបដែលកំណត់ឱ្យការ
បោះត្រានៃមនុស្សសម្បជនប្រឆាំងនឹងនាក់។
កាលដែលសិស្សទាំងបីបានឃើញនិមិត្តរូបនោះ និងបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ
“ពួកគេក៏ដួលផុតគ្នាមុខ ហើយភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានយាងមកប៉ះពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរកុំរោកឡើង ហើយកុំភ័យខ្លាចឡើយ។”

និមិត្តរូបដែលសិស្សទាំងបីបានឃើញ

នោះកំណត់ឱ្យនិមិត្តរូបអំពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ហេតុនេះហើយបានជាវានិមិត្តរូបដែលដឹងដឹងនឹងឃើញនៅជំពូកទីដប់។

ហើយខ្ញុំ ដឹងដឹង តែងបានឃើញនិមិត្តរូបនោះ

ដូចជាបុរសទាំងឡាយដែលនៅជាមួយខ្ញុំ មិនបានឃើញនិមិត្តរូបនោះទេ

ប៉ុន្តែការរុញដូរយ៉ាងខ្លាំងមួយបានផ្តល់មកលើពួកគេ

ដល់ចំណុចពួកគេរត់ចោលទៅលាក់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគួរបានទុកឱ្យនៅតែង

ហើយបានឃើញនិមិត្តរូបដ៏ធំនេះ

ហើយគ្មានកម្រិតណាមួយនៅក្នុងខ្ញុំទៀតឡើយ

ដូចជាសេចក្តីណាមួយរបស់ខ្ញុំបានប្រើទៅជាការពុកផ្ទុយនៅក្នុងខ្ញុំ

ហើយខ្ញុំគ្មានកម្មលាំងសល់ឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា
ខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យរបស់ទ្រង់ ហើយកាលខ្ញុំបានឮសំឡេងពាក្យរបស់ទ្រង់
នោះខ្ញុំបានដកដង្ហើមយ៉ាងជ្រៅ ដកដង្ហើមខ្ពស់ ហើយមុខរបស់ខ្ញុំបែរទៅនឹង
ហើយ មើលចុះ ដើម្បីឃើញប៉ះខ្ញុំ ដដែលនឹកខ្ញុំឲ្យស្មោះត្រង់
និងលើកកម្ពស់របស់ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱ ដានីយ៉ែល
អ្នកដដែលជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំង ចូរយល់ពាក្យដដែលខ្ញុំនិយាយមកកាន់អ្នក
ហើយចូរឈរឲ្យត្រង់ ដុំបិតឲ្យនេះខ្ញុំគួរបានចាត់មកដល់អ្នក។
ហើយកាលទ្រង់មានបន្ទូលពាក្យនេះមកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ឈរឡើងទាំងញឹក
នោះទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ដានីយ៉ែល អើយ កុំខ្លាចឡើយ
ដុំបិតតាំងពីថ្ងៃដែលដល់អ្នកមានតាំងចិត្តរបស់អ្នកឲ្យយល់
និងបន្ទាប់ខ្លួនអ្នកនេះចំពោះព្រះរបស់អ្នក ពាក្យរបស់អ្នកគួរឲ្យហើយ
ហើយខ្ញុំបានមកដោយព្រោះពាក្យរបស់អ្នក។ ដានីយ៉ែល ១០:៧-១២។

និមិត្តនៃការប្តូររូបនៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូកទីដប់បួន
គឺជានិមិត្តកញ្ចប់កំណុះរបស់ដានីយ៉ែល ជំពូកទីដប់
ដដែលនឹកឡើងនូវពេលវេលាដ៏សង្គ្រាមរបស់អសេគោលដល់មានសុលាប
គួរបានប្តូររូបសំឡេងវិញ។ និមិត្តនេះ នឹងសាងសង់ពាក់ព័ន្ធជាមួយ
បង្ហាញអ្នកថាបង្កើតពីរក្រុម គឺក្រុមមួយនៅក្នុង Exeter
ហើយក្រុមមួយទៀតនៅក្នុង Watertown
ដដែលជាសន្និហាររបស់អ្នកចម្លែករបស់យើង និងជាសាលាប្រជុំរបស់សាតាំងរបស់យើង។
ដូចជាផលប៉ះពាល់នៃនិមិត្តនៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់ដានីយ៉ែលដដែល ដូចនោះផងដែរ
«កាលពួកសិស្សសាន្ត នោះពួកគេដួលដក់មុខ ហើយភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។
ព្រះយេស៊ូវក៏យាងមកពាល់ពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរក្រវ៉ាត់ឡើង កុំខ្លាចឡើយ»។
និមិត្តនេះជាទាំងអស់ដែលអាចឮបាន និងមើលឃើញបាននៅក្នុងករណីទាំងពីរ
ហើយវាបានបង្កើតឲ្យមានសេចក្តីភ័យខ្លាចនៅក្នុងឧទាហរណ៍ទាំងពីរ។ «ការពាល់»
មួយគួរបានទាមទារ ដើម្បីបំបែកដង្ហើមរបស់ទីបន្ទាល់ទាំងពីរ។

និមិត្តនៃការប្តូររូបនេះ គឺជាភស្តុតាងមួយ ក្នុងចំណោមអ្វីៗផ្សេងទៀត ថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដល់បរិយាយឡើយ ពីព្រោះនៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូកទីដប់បួន
ខ្ពស់ក្រវ៉ាត់ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា «ក្នុងពួកអ្នកដដែលឈរនៅទីនេះ
មានខ្លះដែលមិនទាន់សាកសុលាបឡើយ
ដរាបទាល់តែបានឃើញព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សយាងមកក្នុងនគររបស់ទ្រង់»។
ការប្តូររូបនេះ គឺជាប្រភាពបង្ហាញអំពីការយាងមកនៃ «ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស»
ក្នុងនគររបស់ទ្រង់។

«ម៉ូសេលើកនូវផ្កាស្លាប គឺជាសាក្សីមុនគេអំពីជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទលើហាប
និងសេចក្តីសុលាប។ លោកគំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដដែលនឹងចេញមកពីផ្ទះនៅពេល
ការរស់ឡើងវិញរបស់មនុស្សសុចរិត។ អាល្លឺម៉ា
ដដែលគួរបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ដោយមិនមានយឺតសេចក្តីសុលាប បានគំណា
ងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដដែលនឹងនាំសំលឹងនៃដីនេះនៅពេលយាងមកដល់កិច្ចការរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ ហើយអ្នកទាំងនោះនឹងគួរ “ផ្តល់បុគ្គល ក្នុងមួយរំពេច
ក្នុងការព្រឹទ្ធក្នុង នៅពេលសូរស័ព្ទត្រង់ក្រវ៉ាត់” នៅពេលដែល
“រូបកាយមរណៈនេះគួរតែស្វែងរកពាក់មកភាព” ហើយ
“រូបកាយពុករលួយនេះគួរតែស្វែងរកពាក់ដោយមិនពុករលួយឡើយ”។ ១ គ្រីស្ទូស

15:51–53។ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេដក់ដោយពន្លឺនៃស្នេហាស្នេហា
ដូចដែលទ្រង់នឹងបង្ហាញអង្គុយនៅពេលទ្រង់យាងមក “ជាលើកទីពីរ
ដោយឥតមានហប់ ដើម្បីបិទគុរោះ”។ ព្រោះទ្រង់នឹងយាងមក
“ក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះរូបិតាទ្រង់ ជាមួយនឹងទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ”។ ហេប៊ី 9:28;
ម៉ាក 8:38។ ឥឡូវនេះ
សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គគឺសងគុរោះចំពោះពួកសិស្សសហសម្បទេហើយ។
នៃលើកនេះ នគរនាពេលអនាគតនៃសិរីល្អ
ត្រូវបានបង្ហាញជារូបភាពមួយ—ព្រះគ្រីស្ទជាស្ថាបត្យករ
ម្ចាស់ដាក់ឈ្មោះនៃពួកបរិសុទ្ធដែលបានរស់ឡើងវិញ
ហើយអលើយ៉ាដាក់ឈ្មោះនៃអ្នកដែលត្រូវបានលើកឡើងទៅ។» The Desire of Ages,
421.

សេចក្តីពិតអំពីការបោះត្រា រួមបញ្ចូលទាំងការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
មួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់ គឺជាអ្នកដែលត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧
ដែលមិនស្គាល់ ហើយត្រូវបានតំណាងដោយអលើយ៉ា ហើយថា
ហ្វូងមនុស្សយ៉ាងធំនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧ គឺជាអ្នកដែលត្រូវបានតំណាងដោយម្ចាស់
ដែលស្គាល់។ ក្រុមមួយត្រូវបានហៅដោយសំឡេងទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨
ហើយក្រុមមួយទៀតត្រូវបានហៅដោយសំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨។

បន្ទាប់ពីការបោះពាន់នោះ ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានសេចក្តីណែនាំបន្ថែមដល់ពួកសិស្ស
នៃពេលដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំបារម្ភនិមិត្តភាពនេះដល់អ្នកណាម្នាក់ឡើយ
ដរាបណាព្រះរាជបុត្រមនុស្សមិនទាន់រស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់»។ និមិត្តភាពនៃការប្រែប្រួល
ដែលជានិមិត្តភាពកែប្រែកំណត់ ហើយនិមិត្តភាពរបស់អសោយនៃជំពូកទីបួនមួយ
ហើយនិមិត្តភាពរបស់ប៉ូលនៃពេលវេលាដាក់ស្នាមដៃនៃស្នេហាស្នេហា
និងនិមិត្តភាពរបស់អសោយនៃពេលវេលាដាក់ស្នាមដៃនៃស្នេហាស្នេហា
ត្រូវបានបិទគ្នាដោយសិដ្ឋានក្នុងសម្បត្តិធម្មជាតិ
រហូតដល់បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តំណាងឲ្យការរស់ឡើងវិញរបស់សាក្សីពីររូប
ដែលបាននាំជាមួយព្រះគ្រីស្ទក្នុងនិមិត្តភាពដដែលនោះ
ហើយពួកគេត្រូវបានឲ្យរស់ឡើងវិញនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023។ នៅចំណុចនោះ
សារនៃការបោះត្រានឹងត្រូវបានបើកចំហដល់សាក្សីពីររូបនៃវិវរណៈ 11
និងដល់ក្រុមសម្រាប់គ្រប់ទាំងពីរ
ហើយវានឹងត្រូវបានដាក់ក្នុងបរិបទនៃនិមិត្តភាពកែប្រែកំណត់ពីសិរីល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នៃចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ។

សារនៃការបិទគ្នា ក៏នឹងត្រូវបានដាក់ក្នុងបរិបទនៃទីមួយដល់ខទីបី នៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈ
ជំពូកទីមួយផងដែរ ដែលនាំទៅនោះ ខុសស្របនៃការទាក់ទង
ដែលតំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងទេវតា និងមនុស្សជាតិ
ត្រូវបានបង្ហាញឡើងក្នុងដំណើរការជាជំហានៗ អំពីរបៀបដែលសារនៃការបិទគ្នា ត្រូវបាន
នាំមកបង្ហាញដល់អ្នកដែលជាបុគ្គលនៃដើមបុរេបុរាណមួយនៃសិបបួន
ពាន់នាក់។

ដំណើរការជាជំហានៗនោះ គឺមកពីព្រះរូបិតា ទៅកាន់ព្រះរាជបុត្រា
ទៅកាន់ទេវតាបរិសុទ្ធដែល ទៅកាន់យ៉ូហាន ទៅកាន់ពួកជំនុំ។ ពីព្រះរូបិតាទៅទេវតា

ទៅកាន់ព្រះរាជបុត្រាដែលមានទាំងទេវភាព និងមនុស្សសភាព
ទៅកាន់សត្វលោកមួយដែលមិនផ្តាច់ក្នុងអំពើហេតុ (កាប៊ុយ៉ែល)
ទៅកាន់សត្វលោកមួយដែលមានផ្តាច់ក្នុងអំពើហេតុ (យ៉ូហាន)
ទៅកាន់ពួកជំនុំដែលនៅក្នុងអាស៊ី (លោកិយ)។ ជំហានទាំងបួននេះ គួរមានបញ្ចូលគ្នាជាមួយគ្នា
រាក់លាក់នៅពេលដែលមានការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ ហើយការបដិសេធនាមួយ គឺជាការបដិសេធនាទាំងអស់។

សរុបតាមការបើកសម្តែងនេះ សិស្សទាំងឡាយបានទទួលព្រះយេស៊ូវថា៖ «ដូច្នេះ
ហេតុអ្វីបានជាពួកអាថ៌កំបាំងក្រីក្រវិនិច្ឆ័យនិយាយថា អលើយ៉ាគួរមកជាមុនសិន?»
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ពិតមែន
អលើយ៉ានឹងមកជាមុនសិន ហើយនឹងសង្វារអ្វីៗទាំងអស់ឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អលើយ៉ាបានមករួចហើយ គេក៏មិនស្គាល់គាត់ទេ
ហើយបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់តាមដំណើរពួកគេដែរ។ ដូច្នេះដៃ
កូនមនុស្សក៏នឹងរងទុក្ខខង្វាយសារពួកគេដែរ»។ ពេលនោះ សិស្សទាំងឡាយក៏យល់ថា
ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលអំពីយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ។

គួរនាំឲ្យយកចិត្តទុកដាក់របស់យ៉ូហានហាទីសុទ្ធ និងយ៉ូហានអ្នកបើកសម្តែង
គឺជាធាតុមួយនៃសារបោះត្រា ហើយអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងតង់វ៉ាគីរតោន
ដែលបានផ្សព្វផ្សាយមិនអំពីសាររបស់ Samuel Snow នោះ
តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលមិនស្មើគ្នាចិត្តទទួលស្គាល់ថា
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយមនុស្សដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្សព្វផ្សាយ។
សំឡេងដែលគួរមានផ្សព្វផ្សាយនៅឆ្នាំ 1989
ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយសាររបស់ខ្លួនជាលើកដំបូង ពីរយមកឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ
1776 គឺនៅឆ្នាំ 1996 ដែលជាអ្នកយាមដែលបានកំណត់ថា
គួរោះរទេនាទីបីមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ដែលបានបង្ហាញសារមានហេតុនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020
គឺជាផ្នែកមួយនៃសារបោះត្រា ហើយគួរនាំទៅកាន់គ្រឹះការតំណាងដោយយ៉ូហានហាទីសុទ្ធ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយក្រុម ដែលឈរយ៉ាងរឹងមាំ មានការការពារយ៉ាងមាំមួន មិនបង្ក
ហេតុការណ៍ណាមួយដល់អ្នកទាំងឡាយដែលចង់ផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីជំនឿដែលបានបង្ក
ចិត្តឡើងរួចរស់រូបកាយនោះរងការរងគ្រោះរងគ្រោះចិត្តឡើយ។
ព្រះទ្រង់ទតមើលពួកគេដោយការពេញព្រះទ័យ។ ខ្ញុំគួរមានបង្ហាញអំពីបីជំហាន
គឺសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។ ទេវតាដែលអមខ្ញុំបានមានប្រសាសន៍ថា
«រទេនាដល់អ្នកណាដែលនឹងរើបុណ្យមួយ ឬកម្មវិធីមួយណាមួយនៃសារទាំងនេះ។
ការយល់ដឹងដ៏ពិតអំពីសារទាំងនេះ មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់ចំពោះជីវិត។
វាសនាដែលទាំងឡាយពុំយូរស៊េចស៊េចប្រែប្រួលដែលពួកវាគួរមានទទួលយក»។
ខ្ញុំគួរមាននាំឲ្យចុះមកកាត់តាមសារទាំងនេះមុនដទៀត ហើយបានឃើញថា
វាគួររាប់បញ្ចូលព្រះបាទពិសោធន៍របស់ខ្លួនដោយតម្កល់ចែងប៉ុណ្ណោះ។
វាគួរមានទទួលមកតាមរយៈការរងទុក្ខខង្វាយច្រើន និងការគ្រប់គ្រងផ្ទុះផ្ទុះ។
ព្រះបាទដឹកនាំពួកគេមួយជំហានទៅមួយជំហាន
រហូតដល់ទ្រង់បានដាក់ពួកគេឲ្យឈរលើទីកាន់ដ៏រឹងមាំ ដែលមិនអាចរំកិលបាន។
ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយចំនួនចូលមកដឹកនាំទីកាន់នោះ ហើយពិនិត្យមើលគ្រឹះ។

អនុកខលៈ ដោយសចេកុដីអរសបុហយ ហានឡើងទៅលើវាកុលាមៗ។
អនុកផុសទៅក្របាច់ផ្សេងៗមិនគិតគូរនោះ។ ពួកគេចង់ឲ្យមានការកលែមុអ
ហើយពលេនោះទើកានឹងកាន់តែល្អអត់ខូចទៅជាងមុន
ហើយបុរាជននឹងកាន់តែមានសុភមង្គល។ អនុកខលៈហានចុះពីរទើកា
ដើម្បីពិនិត្យមើលវា ហើយបុរាសថា វាក៏រហូតដាក់គ្រឹះខុស។ ប៉ុន្តែខ្មែរហានយឺតយ៉ាវ
សុទ្ធតែទាំងអស់ហានយាយ៉ាងវែងម៉ាលើទើកានោះ
ហើយដាស់តឿនអនុកទាំងឡាយដល់ហានចុះពីវាឲ្យបញ្ចូលការគុអញគុអវៃរបស់ខ្លួន;
ដុបិតពុរៈជាពុរៈអង្គុសថាបន្តិកដ៏អធិបតី ហើយពួកគេក៏ពងតែយុទ្ធនឹងទ្រង់។
ពួកគេហានលើកឡើងវិញអំពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ពុរៈ
ដល់ហាននាំពួកគេមកដល់ទើកាដ៏វែងម៉ាលោះ ហើយដោយមានសាមគ្គីភាព
ពួកគេហានលើកកូនកែឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
ហានលើកគម្ពក្នុងពុរៈ។
នេះហានប៉ះពាល់ដល់អនុកខលៈក្នុងចំណោមអនុកទាំងឡាយដល់ហានគុអញគុអវៃ
និងចាកចេញពីរទើកា ហើយពួកគេ ដោយទឹកមុខរាបទាប
ហានឡើងទៅលើវាមុនដទៃៗ។

«ខ្ញុំរក្សាហានបង្ហាញឲ្យឡប់ទៅកាន់ការបុរាសអំពីការយាងមកដំបូងរបស់ពុរៈគ្រីស
ទ។ យូរហានគួរហានចាត់ផ្សេងៗមកក្នុងវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់អលើយ៉ា
ដើម្បីប្រៀបធៀបផលសម្រាប់ពុរៈយស្មើ។
អស់អនុកដល់ហានបដិសេធសក្ខីកម្មរបស់យូរហាន
មិនហានទទួលបុរយោជន៍ពីសចេកុតិបង្ករៀនរបស់ពុរៈយស្មើឡើយ។
ការបុរាដ៏រស់របស់ពួកគេចំពោះសារដល់ហានទាយទុកជាមុនអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់ ហាន
ដាក់ពួកគេនៅក្នុងស្ថានភាពដល់ពួកគេមិនអាចទទួលយកហានដោយងាយនូវភស្តុតាង
តាងដ៏ខ្លាំងបំផុតថា ទ្រង់ជាពុរៈមស្មើ។
សាតាំងហានដឹកនាំអស់អនុកដល់បដិសេធសាររបស់យូរហាន ឲ្យទៅឆ្ងាយទៀត
គឺបដិសេធ និងឆ្ងាយពុរៈគ្រីសទ។ ដោយធុរៈដូចនេះ ពួកគេហានដាក់ខ្លួននៅក្នុងស្ថាន
ភាពដល់ពួកគេមិនអាចទទួលហានពុរៈពរនៅថ្ងៃបុណ្យព័ក្រិកុសុតទេ
ជាពុរៈពរដល់នឹងហានបង្កើនពួកគេអំពីផលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធស្ថានសួគ៌។
ការហែកែនាំងននពុរៈវិហារហានបង្ហាញថា យញ្ញបូជា
និងក្រិកុយិន័យនានារបស់សាសន៍យូដា នឹងមិនគួរហានទទួលយកទៀតឡើយ។
យញ្ញបូជាដ៏អស្ចារ្យហានគួរថ្វាយបង្គំហើយ ហើយក៏គួរហានទទួលយកផងដែរ
ហើយពុរៈវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ហានចុះមកនៅថ្ងៃបុណ្យព័ក្រិកុសុត
ហាននាំគំនិតរបស់ពួកសិស្សសចេកុតិទីបរិសុទ្ធស្ថាននៃផែនដី
ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធស្ថានសួគ៌
ជាទីដល់ពុរៈយស្មើហានយាងចូលដោយពុរៈលោហិតរបស់ទ្រង់ផុតទាល់
ដើម្បីចាក់ទម្រង់មកលើពួកសិស្សសន្ធឹកបុរយោជន៍នៃឯកយជ្ជនហាររបស់ទ្រង់។
ប៉ុន្តែ សាសន៍យូដាគួរហានទុកចោលក្នុងសចេកុតិដ៏ទាំងស្រុង។
ពួកគេហានហាត់បង់ពន្ធលើទាំងអស់
ដល់ពួកគេអាចមានអំពីផែនការនៃសចេកុតិសង្គមនោះ
ហើយនាំតែទុកចិត្តលើយញ្ញបូជា
និងឯកយជ្ជនដល់ពួកគេបុរយោជន៍របស់ពួកគេដដែល។
ទីបរិសុទ្ធស្ថានសួគ៌ហានជំនួសទីបរិសុទ្ធស្ថាននៃផែនដីហើយ
ប៉ុន្តែពួកគេមានចំណេះដឹងអំពីការផ្តល់បុន្ននោះឡើយ។ ដូចនេះ ពួកគេមិនអាចទទួល
បុរយោជន៍ពីការអនុភាពមន៍របស់ពុរៈគ្រីសទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធស្ថានទេ។»

«មនុស្សជាតិច្រើនមើលទៅលើដំណើររបស់ជនជាតិយូដា ក្នុងការបដិសេធ
និងឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសេចក្តីរន្ធត់;
ហើយនៅពេលពួកគេអានប្រវត្តិសាស្ត្រការបំពានដ៏អាម៉ាស់លើទ្រង់ ពួកគេគិតថា
ពួកគេស្មើគ្នាទ្រង់ ហើយមិននឹងបដិសេធទ្រង់ដូចព្រះគ្រីស្ទបានឆ្លើយ
ឬឆ្កាងទ្រង់ដូចជនជាតិយូដាបានឆ្លើយឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ល្អទ្រង់អានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
បាននាំសេចក្តីស្មើគ្នាចំពោះព្រះយេស៊ូវ ដល់ពួកគេអះអាងថាមាននោះ
មកសាកល្បង។
សូមស្តាប់ទាំងមូលបានមើលដោយចំណាប់អារម្មណ៍ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត
ចំពោះការទទួលសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ប៉ុន្តែ
មនុស្សជាតិច្រើនដែលអះអាងថាស្មើគ្នាព្រះយេស៊ូវ
ហើយបានស្រុកទឹកភ្នែកនៃពេលវេលាឡើងនៃលើឆ្កាង
បានចំអកដំណឹងល្អអំពីការយាងមករបស់ទ្រង់។
ជំនួសឱ្យការទទួលសារនោះដោយសេចក្តីអំណរ
ពួកគេបានប្រកាសថាវាជាការបោះបង្គោលចោល។
ពួកគេស្មើគ្នាអស់អស់ក្នុងស្មារតីការលះមករបស់ទ្រង់
ហើយបានបិទពួកគេចេញពីក្រុមជំនុំ។ អស់ក្នុងលំហូររបស់បដិសេធសារដ៏បូរ
មិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសារទីពីរបានឡើយ;
ហើយក៏មិនបានទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសំឡេងរំពងនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាគូរ
ដល់គ្រូបង្រៀនចំពោះពួកគេឲ្យចូលជាមួយព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីជំនឿ
ទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃទីបរិសុទ្ធនៃសូម៉ាស្ត្រនោះដែរ។
ហើយដោយការបដិសេធសារទាំងពីរមុននោះ
ពួកគេបានឆ្លើយតបការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនដល់ការបដិសេធនៃពាក់កណ្តាល
រហូតដល់មិនអាចយឺតពន្យល់ណាមួយនៃក្នុងសាររបស់ទេវតាទីបី
ដល់បង្កាញផ្តល់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតបានឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ដូចជនជាតិយូដាបានឆ្កាងព្រះយេស៊ូវដែរ ដូចនោះហើយ
ក្រុមជំនុំដែលគ្មានតម្លៃនោះថាជាគ្រីស្ទាន ក៏បានឆ្កាងសារទាំងនេះដែរ; ដូចនេះ
ពួកគេមិនមានចំណេះដឹងអំពីផ្តល់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតឡើយ ហើយពួកគេក៏មិន
អាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីការអង្វរសុំរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃទីនោះបានដែរ។
ដូចជាជនជាតិយូដា ដែលបានផ្អាកយញ្ញបូជាឥតបុរេយោជន៍របស់ខ្លួន
ពួកគេក៏លើកឡើងនូវសេចក្តីអធិស្ឋានឥតបុរេយោជន៍របស់ខ្លួន
ទៅកាន់បន្ទប់ដល់ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ចេញពីនោះហើយ; ហើយសាក្នុង
ដល់ពេញចិត្តនឹងការបោះបង្គោលចោលនេះ បានសន្មតខ្លួនជាអ្នកមានសាសនា
ហើយនាំគំនិតរបស់អស់ក្នុងលំហូរអះអាងថាជាគ្រីស្ទានទាំងនេះទៅរកខ្លួនវា
ដោយប្រើអំណាចរបស់វា ទីសម្គាល់របស់វា និងអស្ចារ្យការកុលដៃកុលាយ
ដើម្បីបិទពួកគេឲ្យជាប់នៃក្នុងអន្ទាក់របស់វា។
វាបោះបង្គោលចោលមនុស្សស្មោះត្រង់មួយ ហើយមនុស្សស្មោះត្រង់មួយទៀត។
វាមានការល្អដល់ចោមបំភាន់ផ្តល់ដេញ គួរឱ្យមនុស្សម្នាក់ប៉ះពាល់ដល់គំនិតផ្តល់ដេញគ្នា។
មនុស្សស្មោះត្រង់មើលការបោះបង្គោលចោលដោយសេចក្តីរន្ធត់
ខណៈដែលពួកគេទទួលយកការបោះបង្គោលចោលមួយទៀតយ៉ាងងាយស្រួល។
សាក្នុងបោះបង្គោលចោលមនុស្សស្មោះត្រង់ដោយសាសនាខាងវិញ្ញាណ។
វាក៏មកដូចជាទេវតានៃពេលវេលា ហើយផ្តល់ព្រះយេស៊ូវឥតពលរបស់វាទូទាំងដៃនៃដី
តាមរយៈចលនាគំណើតម្យ៉ាងកុលដៃកុលាយ។ ក្រុមជំនុំពេញដោយមោទនភាព
ហើយគិតថា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងឆ្លើយតបការយាងអស្ចារ្យសម្រាប់ពួកគេ

ខណៈដែលវាជាកិច្ចការរបស់វិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀត។
ភាពរំភើបនោះនឹងរលត់ហាក់ទៅ ហើយទុកឲ្យយល់ថា ក៏យ
នឹងក្រុមជំនុំស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាក្រក់ជាងមុន។»

«ខ្ញុំឮបានយឺតៗថា ព្រះជាម្ចាស់មានបុត្របុត្រីស្រីស្រីម្នាក់ៗនៅក្នុងចំណោមអ្នកអា
ឌីនទីសនាមប៉ុណ្ណោះ និងក្នុងពួកក្រុមជំនុំដែលមានដួលរលំ
ហើយមុននឹងគ្រោះកាចទាំងឡាយត្រូវបានបង្កើតឡើង អ្នកបម្រើព្រះ
នឹងប្រជាជននឹងត្រូវបានហៅឲ្យចេញពីក្រុមជំនុំទាំងនេះ
ហើយពួកគេនឹងទទួលយកសេចក្តីពិតដោយអំណរ។ សាតាំងដឹងអំពីការនេះ
ហើយមុននឹងសំឡេងហៅខ្ពស់របស់ទេវតាទីបីត្រូវបានប្រកាស
វាបង្កើតការជំរុញដល់មួយនៃក្រុមសហគមន៍សាសនាទាំងនេះ
ដើម្បីបិទបិទអ្នកដែលមានបដិសេធសេចក្តីពិតអាចគិតថា
ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយពួកគេ។
វាសង្ឃឹមថានឹងបោះកបញ្ចេញនូវអ្នកស្រីស្រីម្នាក់ៗ ហើយនាំឲ្យពួកគេគិតថា
ព្រះជាម្ចាស់នៅតែកែតម្រូវការដើម្បីក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។ ប៉ុន្តែពេលនេះវាដឹង
ហើយអស់អ្នកដែលស្រីស្រីម្នាក់ៗនឹងចាកចេញពីក្រុមជំនុំដែលមានដួលរលំ
ហើយឈរនៅខាងសំណល់ដែលនៅសេសសល់»។ Early Writings, 258–261.